

ת"פ 54623/03/20 - מדינת ישראל נגד טאהר גבארה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 54623-03-20 מדינת ישראל נ' גבארה

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אורי סלע
נגד

הנאשם טאהר גבארה
ע"י עו"ד אורן שי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שיחד עם אדם אחר גנב קטנוע ביום 27.3.2020. על פי המפורט בכתב האישום השניים העמיסו בסביבות 4:00 לפנות בוקר את הקטנוע שחנה ברחוב על מכונית שבה נהג הנאשם. על גבי לוחיות הרישוי של המכונית הודבקו פיסות איזולירבנד שחור כדי לשנות את המספר המופיע בה ולשבש הליכי משפט. השניים החלו בנסיעה ונעצרו סמוך למקום הגניבה על ידי כוח משטרה שהוזעק למקום.
2. במעשהו פגע הנאשם בזכות הקניין של בעלת הקטנוע. מדובר אמנם בגניבת רכב הנחשבת לפגיעה משמעותית בזכות הקניין לנוכח ערכו הכספי של כלי הרכב וחשיבותו הרבה בחיי היום יום של רכב פרטי, אך הואיל והנאשם וחברו נתפסו עם הקטנוע סמוך למקום הגניבה והקטנוע הוחזר, הפגיעה בפועל הייתה קלה. תפיסתם המהירה של השניים גם צמצמה למינימום את השלכות שינוי המספר המופיע על לוחית הרישוי, שהוא עניין חמור בפני עצמו.
3. התובע טען שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל והפנה למספר פסקי דין התומכים לדעתו בעמדה זו. הרלוונטיים ביותר לענייננו הם שניים שאתייחס אליהם כאן. בעפ"ג (תל אביב) 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה** (2016) נקבע מתחם עונש הולם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל במקרה שבו שלושה נאשמים גנבו אופנוע, העמיסו אותו על רכבם והובילו אותו מתל אביב לרמלה, שבה השאירו אותו בתחנת דלק. בעפ"ג (באר שבע) 1182-03-17 **גמאל אבו רקייק** (2017) אושר מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר למי שבניסיון לגנוב אופנוע גרר אותו ברחובות העיר באר שבע עד שנתקל בשוטרים ואז השליך את האופנוע וברח מן המקום. בפסק דין שעליו הוגש הערעור בעניין **אבו רקייק** הוזכר גם עפ"ג (באר שבע) 43434-01-15 **עמיר אבו עאמר נ' מדינת ישראל** (2015) שבו אושר מתחם זהה במקרה של גניבת רכב.
4. הסניגור טען שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 או 9 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בעמדתו זו הפנה הסניגור לשני פסקי דין של בית משפט השלום. בת"פ (תל אביב) 57279-01-12 **מדינת ישראל נ' שי כהן** (2013) שבו נקבע כי מתחם העונש ההולם לאירוע של גניבת קטנוע הוא בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר

בפועל בין אם הושב הקטנוע ובין אם לא הושב. עוד הפנה הסניגור לת"פ (תל אביב) 11915-09-13 **מדינת ישראל נ' בנטאמלק מלקה** (2020), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין 5 ל-14 חודשי מאסר בפועל במקרה של גניבת אופנוע על ידי שניים שנתפסו במרחק מספר רחובות - לדעת הסניגור הנסיבות חמורות יותר מאשר במקרה שבפניי כעת.

5. בהתחשב בכך שהקטנוע נתפס מייד לאחר גניבתו ובסמוך למקום הגניבה כך שלא נגרמה פגיעה משמעותית בזכות הקניין של בעלת הקטנוע מזה ובהתחשב בשיבוש מספר הרישוי של הרכב שעליו הועמס הקטנוע מזה, אני קובע בהתחשב ברמת הענישה הנוהגת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל (פסק הדין בעניין **שי כהן** שאליו הפנה הסניגור מהווה סטייה מרמת הענישה הנוהגת).

6. הנאשם בן 26 ועובד כיום כנהג משאית. לחובתו אין עבר פלילי. בפגישתו עם שירות המבחן ובדברו האחרון בפניי הכיר הנאשם באחריותו לעבירה והביע צער וחרטה על מעשיו. עקב שיתוף פעולה לקוי של הנאשם בבדיקות השתן של שירות המבחן לא מצא שירות המבחן מקום להליך שיקומי ואף הביע חשש מביצוע עבירות נוספות על ידי הנאשם.

7. הצדדים הסכימו למעשה כי עונשו של הנאשם צריך להיות בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם - כל אחד לפי המתחם שלו טען (התובע אמר כי העונש לא צריך להיות בקצה המתחם ממש, אך העונש שלו עתר היה בדיוק בקצה התחתון של המתחם שלו טען). בהיעדר עבר פלילי ובהתחשב בכך שהנאשם עובד לפרנסתו בעבודה מסודרת ובהבעת הצער והחרטה של הנאשם, אף אני סבור שעונשו של הנאשם צריך להיות בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי.

8. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש במפקדת יחידת עבודות השירות ברמלה ביום 19.10.2021 בשעה 8:00.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירה שבה הורשע בתיק זה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירת רכוש אחרת מזו שבה הורשע בתיק זה.

ד. 6 חודשי פסילת רשיון על תנאי ל-3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירה שבה הורשע בתיק זה.

9. לנוכח הטלת מאסר בפועל משמעותי ובהיעדר רווח כספי לנאשם מביצוע העבירה לא מצאתי מקום לצרף עונש

של קנס, ובהתחשב בכך שהקטנוע נתפס מייד והוחזר, לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 14 בספטמבר 2021, בנוכחות הצדדים.